

2.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Ὁκτωβρίου ιε'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ νέου, τοῦ
ἐξ Ἀγκύρας.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότερος* ἐξ Ἀγκύρας ἀνέτειλας* ταῖς ἀκτῖσι, ὅσιε, τῶν
ἀγώνων σου* καταλαμπρύνων ἐκάστοτε* ἡμῶν τὴν διάνοιαν* καὶ τὸ σκότος τῶν
παθῶν* ἀπελαύνων, Εὐθύμιε,* θεῖω πνεύματι* διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου τὴν
θείαν* ἑορτάζοντες ὑμνοῦμεν* τὸν σὲ λαμπρῶς θαυμαστώσαντα.

Ὡς ἐτρώθης τῷ ἔρωτι* τοῦ Σωτῆρος, Εὐθύμιε,* τὴν τοῦ κόσμου ἑλπίες
ματαιότητα*⁴⁰ καὶ προσηκόντων ἐμάκρυνας* τελείως τῆς σχέσεως* οὐρανίῳ
λογισμῷ* πολιτείαν ἰσάγγελον προελόμενος* ἣν ὁσίως ἀνύσας ἠξιώθης* τῆς
ἀλήκτου βασιλείας* διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

⁴⁰ Ρωμ. 8, 20· Ἐφ. 4, 17. Πρβλ. 2 Πέ. 2, 18.

Ἐν Ὀλύμπῳ τὸ πρότερον* Βιθυνίας ἐξήσκησας* τὸν ζυγὸν ἀράμενος τοῦ Κυρίου σου⁴¹ καὶ ἐν τῷ Ἀθῷ, Εὐθύμει,* καὶ ἄλλοις ἐν μέρεσι* ἡγωνίσω ἀνδρικῶς* καὶ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας* θεῖῳ πνεύματι* καὶ τὴν πόλιν τῶν Θεσσαλονικέων* ἀγιάζεις καταθέσει* τοῦ πανιέρου λειψάνου σου.

Τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα* ἐγκρατεῖα ἐνέκρωσας* πρὸς ζωὴν, Εὐθύμει, ἐπειγόμενος* τὴν ὑπερκόσμιον, ὅσιε,* καὶ τύπος γενόμενος* φοιτητῶν σου τῶν σεπτῶν* διὰ λόγου καὶ πράξεως* ἐξεπαίδευσας* τούτους, πάτερ, ἐφίεσθαι τῶν ἁνῶ* ἔνθα πέλει ἡμῶν πάντων* ὡς ἀληθῶς τὸ πολίτευμα.⁴²

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἀσκητικὴν ὑπελθὼν πολιτείαν* ἀγγελικῶν ἡξιώθης δωρεῶν,* ὅσιε πάτερ Εὐθύμει,* πᾶν γεηρόν γὰρ ἀπορρίψας ἄχθος* πρὸς ἀρετῶν τὰς ἀναβάσεις ἀνελήλυθας* καὶ τῷ Θεῷ συνεκράθης* ὡς καθαρθεὶς τὴν καρδίαν.* Αὐτὸν ἰκέτευε δεόμεθα* δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν* καὶ τῆς θείας τυχεῖν μακαριότητος.

Καὶ ὦν. Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Οἶκος τοῦ παντουργοῦ* Πνεύματος ἀνεδείχθης⁴³ ἀμέμπτῳ πολιτεία,* Εὐθύμει παμμάκαρ,* ὁσίῳ ἐγκαλλώπισμα.

Πόνους ἀσκητικοῖς* νεκρώσας σου τὴν σάρκα⁴⁴ ζωῆς τῆς αἰωνίου* ἐδίξω ἐν καρδίᾳ* τὰς χάριτας, Εὐθύμει.

Ἥσυχνας τοῦ ἐχθροῦ,* Εὐθύμει, τὸ θράσος* καὶ χάριν ἐκομίσω* παρὰ Θεοῦ ἰάσεις* ἐπιτελεῖν ἐκάστοτε.

⁴¹ Mt. 11, 29.

⁴² Φιλίπ. 3, 20.

⁴³ I Κορ. 3, 16 καὶ 17· 6, 19. Πρβλ. Ρωμ. 8, 11.

⁴⁴ Πρβλ. Ρωμ. 7, 4· Φιλίπ. 3, 11· Κολ. 2, 12.

Δόξα. Τριαδικόν.

Βίω ἀγγελικῶ* τὴν μίαν θεαρχίαν,* Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα,* Εὐθύμιε,
δοξάζων* δόξης ἀρρήτου ἔτυχες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκέπη χριστιανῶν* ὑπάρχεις, Θεοτόκε,* καὶ πύλη σωτηρίας* τεκοῦσα τὸν
Σωτῆρα* διὸ σὲ μεγαλύνομεν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ
καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ιστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε, Θεὸν* ἐκ φύχης ἠγάπησας* καὶ κοσμικὴν ματαιότητα*
ἐμφρόνως ἔλιπες* ὅθεν τῷ Σωτῆρι* χαίρων ἠκολούθησας* ἀσκήσεως ἀγῶσιν ὡς
ἄσαρκος* ὃν καθικέτευε* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν* τὴν εἰρήνην* καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε, σαυτὸν* ἐγκρατείας σκάμμασιν* ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὑπέταξας*
νοὸς στερρότητι* τῷ τῆς Βιθυνίας* καὶ ἐν Ἀθῶν ἑλαμφας* ὡς ἄστρον φαεινὸν τῇ
ἀσκήσει σου* Θεσσαλονίκην δὲ* φωταυγεῖς ἐνθέοις πράξεσι* διὰ τοῦτο* πάντες σε
γεραίρομεν.

Πάτερ Εὐθύμιε, ὁμφὴν* ἄνωθεν δεξιόμενος* παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος*
μονὴν περίβλεπτον* τῷ Χριστοῦ ἐγείρεις* ἀποστόλῳ, ὅσις,* Ἀνδρέα ὡς ψυχῶν
φροντιστήριον* καὶ ὁρμον ἄκλυστον* ἧς ὥράθης θείων πράξεων* ὑποφῆτης* καὶ
κανὼν εὐθύτατος.

Προσόμοια ἕτερα. Ὕχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κόσμον ἀπωσάμενος* καὶ προσηκόντων τὴν σχέσιν*⁴⁵ ὡς τὸ πῦρ δεξάμενος* τῇ καρδίᾳ, ὅσιε, τὸ οὐράνιον* τὴν στενὴν ὠδεύσας* ἐγκρατείας τρίβον*⁴⁶ τῇ ἀσκήσει πλατυνόμενος* πρὸς εὐαρέστησιν* τοῦ παμβασιλέως, Εὐθύμιε,* ἐντεῦθεν ἀπενέκρωσας* ἅπαν γεγηρόν, πάτερ, φρόνημα* καὶ τῆς ἀπαθείας* τὴν χάριν εἰληφώς παρὰ Θεοῦ* παθῶν παντοίων τὸν καύσωνα* παύεις ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐλαμψας ἐν Ἀθωνί* ἀγγελικῇ πολιτείᾳ* καὶ παθῶν διέλυσας,* ὅσιε Εὐθύμιε, τὴν σκοτόμαιναν* μοναστῶν ὥφθης γάρ* τύπος ἐν ἀσκήσει* καὶ ἀστήρ φωτειδέστατος* πρὸς βίον κρείττονα,* πάτερ, ὁδηγῶν τοὺς θεόφρονες* καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ* λόγοις διαλάμπεις καὶ θαύμασιν* ἥτις σου τὸ σῶμα* εἰδέξατο ὡς θεῶν θησαυρόν* καὶ ἐορτάζει ἐν ἄσμασι* τὴν φωσφόρον μνήμην σου.

Θείως ὁδηγούμενος* Περιστερῶν ἐν τῷ τόπῳ,* ὅσιε Εὐθύμιε,* ὡς ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα* ἱερὸν τέμενος* καὶ μονὴν ἁγίαν* ἀνεγείρεις θεῷ νεύματι* τῷ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν* θεῷ ἀποστόλῳ, πανόλβιε,* Ἀνδρέᾳ τῷ τρισμάκαρι* ἔνθα μοναστῶν θεῶν ὀμιλον* ἤθροισας, θεόφρον,* καὶ τούτους καθωδήγησας σοφῶς* πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον* τῇ διδασκαλίᾳ σου.

Δόξα. Ὕχος πλ. β΄.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ* τὴν ἐνέργειαν δεξάμενος* τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν ἀπανέστης,* θεοφόρε Εὐθύμιε,* καὶ πρὸς ἀσκητικούς ἀγῶνας χωρήσας* ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγένου* καὶ θεϊκῶν ἡξιώθης δωρεῶν* τῶν ὑλικῶν ἐμφάσεων* ἀποκαθάρας τὸν νοῦν* τύπος γάρ ὥφθης μοναστῶν,* ἐγκρατείας ὑπόδειγμα* καὶ ἐναρέτου ζωῆς στήλη ἐμφύχως.* Καὶ νῦν Χριστῷ παρεστώς* καὶ τῶν καμάτων τὰ γέρα δεχόμενος* πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιόμελα.

⁴⁵ 1 Ἰω. 2, 15.

⁴⁶ Mt. 7, 14. Πρβλ. Λκ. 13, 24.

Ἦχος α'.

Τῶν ἀρετῶν τὴν τρίβον* δι' ἀσκητικῆς πολιτείας βαδίσας* εἰς τὴν ἐνδεχομένην τελειότητα ἔφθασας,* ὅσιε Εὐθύμιε* ὅλον γὰρ τὸν νοῦν* τῷ θείῳ φόβῳ καθηλώσας* τῶν γενηρῶν μὲν ἀπειπας τὸν πόθον* πρὸς ἐφετῶν δὲ τὸ ἀκρότατον* ὀλικῶς ἠτένισας* καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελος ὀφθείς* ἰσαγγέλου τιμῆς ἡξίωσαι* ἀπαύστως πρεσβεύων* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῶν ἐν κόσμῳ τύρβων* ὁλοσχερῶς μακρυνόμενος* ἐν Ὀλύμπῳ καὶ Ἀθῶν* ἐπὶ πλεῖον διέλαμψας* τοῖς ὁσίοις σκάμμασι,* θεοφόρε Εὐθύμιε* τῷ Χριστῷ γὰρ ἐπόμενος⁴⁷ οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς* οὐδ' ἀνάπαυσιν* κατὰ Δαβὶδ* τοῖς κροτάφοις* ἕως οὗ σκηνώμα σεαυτὸν* τῆς παναγίας Τριάδος ἐτέλεσας* ἐγκρατεῖα γὰρ συντόνῳ* καὶ ἀενάῳ προσευχῇ* καὶ παννύχοις στάσεσι* καθαρῶτατον ὄργανον* τῆς θεϊκῆς ἐνεργείας ὤφθης* ἐξ ἧς ῥανίδα καὶ ἡμῖν μετάδος* τοῖς ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ἦχος γ'.

Ἀσκητικοῖς ἀγῶσι* ὑπεριπτάμενος τῶν φθαρτῶν* τῶν ἀφθάρτων ἀγαθῶν ἐν προοιμίῳ ἐδείξω* τὰς χορηγίας, ὅσιε* καὶ τῷ θείῳ φωτὶ ὁμιλῶν* ἐν θεολήπτῳ νοῒ* θεοφόρος ὤφθης* καὶ τοῦ Παρακλήτου ἑμψυχον ὄργανον,* παμμακάριστε Εὐθύμιε* ὑφ' οὗ ὁδηγούμενος* φροντιστήριον ψυχῶν ἐγείρεις* ὡς θεῖον ἱλαστήριον* Περιστερῶν ἐν χώρῳ* πλείστοις σκάμμασιν* ἐν ᾧ ὑπὲρ ἡλίου λάμψας* ταῖς τῶν ἀγίων λαμπρότησιν ἐσκήνωσας* τῷ Σωτῆρι κράζων* Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος δ'.

Τὴν ψυχικὴν ἄρουραν* ἀσκητικῶς γετηρονήσας⁴⁸ τῆς ἀπαθείας τοὺς καρποὺς θαφιλῶς ἐξήνεγκας,* πάτερ θεοφόρε Εὐθύμιε* καὶ δι' αὐτῶν* τῶν μὲν πιστῶν τὰς διανοίας βυθμίζεις ἱερῶς* τῶν δὲ μοναστῶν τὰς χορείας παιδεύεις* τὰ ἄνω ποθεῖν καὶ ζητεῖν πρακτικῶς.* Ἀλλὰ πρέσβευε, ὅσιε,* τῷ Κυρίῳ δεόμεθα* σῶζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

⁴⁷ Ψ 131, 4.

⁴⁸ Πρβλ. Λκ. 8, 5.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἄρας*⁴⁹ παντὶ τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσαι* καὶ ἐν σοὶ ὁ κόσμος νεκρῶται,*⁵⁰ θεοφόρε Εὐθύμιε* τὴν ἐν Χριστῷ γὰρ ζωὴν* βιοτεύσας ἐν σαρκί* ὑπερκοσμίων δωρεῶν σκεῦος γέγονας* τὰς μελλούσας ἀμοιβὰς ἐν σοὶ τυπούμενος* ὁ γὰρ Κύριος τῆς δόξης* λαμπρῶς σε ἐδόξασεν* ὁ ὑπὸ σοῦ δοξασθεὶς.* Αὐτὸν ἱκέτευε* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ὡν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς ἐν ἀσκήσει ζωῆς* θεῖον ὑπόδειγμα, Εὐθύμιε ὅσιε.* Χριστῷ γὰρ ἀκολουθήσας* ἐν ὁλοτρόπῳ σπουδῇ* κοσμικῶν φροντίδων ἀπεμάκρυνας* καὶ σκεῦος πολύτιμον*⁵¹ ἐγκρατείας καὶ χάριτος* θείας ἐδείχθης* τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα σου* ὡς ἐκάθηρας* παθημάτων τοῦ χειρόνος* ὅθεν τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν* φωτὸς ὤφθης ἑμπλεῶς* καὶ μοναζόντων ἀλείπτῃς* πρὸς ἀρετὴν ἐχρημάτισας* Χριστὸν ἱκετεύων* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Περιστερῶν τῆς μονῆς* θεῖος δομήτωρ καὶ λαμπρὰ ὑποτύπωσις* αὐτὴν γὰρ οἰκοδομήσας* τῇ ἐπινεύσει Θεοῦ* τοῦ Χριστοῦ τῷ μύστῃ καθιέρωσας* Ἀνδρέα τῷ μάκαρι,* θεοφόρε Εὐθύμιε,* καὶ μοναζόντων* οἰκητήριον ἔδειξας* καὶ ἀσκήσεως* ἱερᾶς γυμναστήριον.* Ὅθεν σε μακαρίζομεν* ὡς θεῖον θεράποντα* καὶ ἀσκητῶν ποδηγέτην* καὶ ὑποφῆτην θεόληπτον* Χριστὸν δυσωποῦντα* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ θεοφόρος ἀνὴρ* τῶν ἀρετῶν τὸ ἱερὸν ἐνδιαίτημα* τὸ πρῶτον γὰρ ἐν Ὀλύμπῳ* τῆς Βιθυνίας στεερῶς* τῶν ἀγώνων ἤρξω τὸ γυμνάσιον* καὶ εἶτα ἐν Ἀθῶνι* καὶ πολλοῖς ἄλλοις μέρεσι* κατηγωνίσω* τὸν ἀρχέκακον δράκοντα* ὡς τὴν ἄνωθεν* ἐνδυσάμενος δύναμιν.* Ὅθεν ἐν στύλῳ, ὅσιε,* ὡς ἥλιος ἑλαμφάς* Θεσσαλονίκη τῇ πόλει* καὶ τῇ ταφῇ τοῦ λειψάνου σου* αὐτῇ ἀεὶ νέμεις* ἱλασμόν καὶ σωτηρίαν* καὶ θεῖον ἔλεος.

⁴⁹ Μτ. 10, 38· 16, 24· Μκ. 8, 34· 10, 21· Λκ. 9, 23.

⁵⁰ Γαλ. 16, 14. Πρβλ. Ρωμ. 6, 6.

⁵¹ 1 Θεσ. 4, 4· 2 Τιμ. 2, 21. Πρβλ. Ρωμ. 9, 21.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικοῖς σου σκάμμασι* τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλληθεῖς* τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
καθεῖλες τὰς τάξεις,* θεοφόρε Εὐθύμιε,* τὴν γὰρ ἀσθένειαν τῆς φύσεως* ἐν τῷ
ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ ὑπεριδὼν* τὸ τῆς ἀσκήσεως στάδιον⁵² ἀνδρείως
τετέλεκας* καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης* ἐπαξίως ἐδέξω ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος*
τοῦ παρέχοντος διὰ σοῦ* ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρνήμου πολίτης.

Ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψας, θεοφόρε Εὐθύμιε,* ὠφθης μοναζόντων ἀκρότης* καὶ
ἀγγέλων ἐφάμιλλος* καὶ θείων χαρισμάτων μετασχὼν* πρὸς τρίβους ὁδηγεῖς τῶν
ἀρετῶν* τοὺς τιμῶντας τοὺς ἀγῶνάς σου τοὺς σεπτοὺς* καὶ εὐλαβῶς βοῶντάς σοι*
δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύϊ,* δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,* δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ* πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρὸς* ἐξ Ἑώας ἐκλάμψας* ἀκτίσιν ἀρετῶν* τῶν πιστῶν τὰς
καρδίας* λαμπρύνεις θεῖῳ Πνεύματι,* θεοφόρε Εὐθύμιε,* ὅθεν σήμερον* τὴν
φωτοφόρον σου μνήμην* ἑορτάζοντες* ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν* Χριστῷ
ἱκετεύομεν.

⁵² 1 Κορ. 9, 24.

Θεοτοκίον.

Ὡς τέξασα σαρκί* τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων* καὶ μείνας, ἀγνή,* ὡς πρὸ τόκου παρθένος* φθορᾶς ἀπάσης ῥύσαι με* τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος* καὶ καταύγασον* τῆς μετανοίας με φέγγει* ὡς ἄν, Δέσποινα,* τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος* ἐκφύγω ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σχέσιν κατέλιπες τῶν προσηκόντων, σοφέ,* καὶ χαίρων κατέλαβες* τὰς τοῦ Ὀλύμπου μονάς* ἐνθέῳ φρονήματι· ἄρας γὰρ τοῦ Σωτῆρος* τὸν ζυγὸν ἀνενδότης*⁵³ ξένος ὤφθης τοῦ κόσμου* τῇ στερρᾷ σου ἀσκήσει* διὸ σε μακαρίζομεν,* Εὐθύμει δσσε.

Θεοτοκίον.

Ταχεῖαν βοήθειαν καὶ προστασίαν θερμὴν* παρέχεις, Πανάχραντε,* τοῖς προσιοῦσι θερμῶς* ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν· ὁθεν, Θεογεννητορ,* εὐχαρίστῳ καρδίᾳ* κηρύττομεν εὐγνωμόνως* τὰς πολλὰς δωρεάς σου* δι' ὧν αἰὶ λυτρούμεθα* κινδύνων καὶ θλίψεων.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον, κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα τὸ φθαρτὸν*⁵⁴ ὑποτάξας τῷ πνεύματι νουνεχῶς* δοχεῖον ὑπέρτιμον* ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος* ὡς ἀληθῶς εἰδείχθης* καὶ ἔργων ἀσκήσεως* κανὼν καὶ ὑποφῆτης* καὶ τύπος πανάριστος.* Ὅθεν τῷ Κυρίῳ* θεοφρόνως δουλεύσας* τῆς τούτου λαμπρότητος* καὶ χαρᾶς κατηξίωσαι,* θεοφόρε Εὐθύμει.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα καὶ Ποιητὴν* διὰ πλοῦτον ἀνείκαστον οἰκτιρμῶν* ἐν μήτρᾳ συνέλαβες* ἀπορρήτως, Πανάμωμε,* καὶ τέτοκας τῷ κόσμῳ* Θεόν τε καὶ

⁵³ Mt. 11, 29.

⁵⁴ Ρωμ. 8, 6.

ἄνθρωπον* μηδὲ ὡς ὑποστάντα* τροπὴν ἢ ἀλλοίωσιν.*⁵⁵ Ὁθεν, Θεοτόκε,* ὡς ἀρχὴν σωτηρίας* καὶ πύλιν ὑμνοῦμέν σε* οἱ σωθέντες τῷ τόκῳ σου* καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι.* Πρέσβευε τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς προσκυνοῦσι, Παρθένε,* τὴν ἄφραστον δόξαν σου.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ προκείμενον.

Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός* κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὅσπε πάτερ* θεοφόρε Εὐθύμιε,* τῆς ἰσαγγέλου σου ζωῆς τοὺς καρπούς* ὡς προσφορὰν ἁγίαν* προσενέγκας Θεῷ* ἤκουσας παρ' αὐτοῦ* τελέσας τὸν ἀγῶνα.*⁵⁶ Εὐ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ,* εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.*⁵⁷ Αὐτῆς καὶ ἡμεῖς μετασχοίμεν, Πάτερ,* ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου.

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ὁσίου φέρων τήνδε ἀκροστιχίδα.

Σὴν εὐθυμίαν δίδου μοι, πάτερ. Γερασίου.

Ὤδὴ α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Σόφισόν με, δέσποτα Χριστέ,* τῇ πανσθενεῖ σου σοφίᾳ καὶ χάριτι* ταῖς πρὸς σὲ δεήσεσι* τοῦ Εὐθυμίου τοῦ σὲ μεγαλύναντος* ὡς ἂν ἀνυμνήσω* τούτου τὰ θεῖα παλαίσματα.

⁵⁵ Πρβλ. Ἰακ. 1, 17.

⁵⁶ 2 Τιμ. 4, 7· Πρβλ. 1, 30· Ἑβρ. 12, 1.

⁵⁷ Μτ. 25, 21-23. Πρβλ. Λκ. 19, 17.

Ἡὕγασαι φωτὶ τῷ νοητῷ* τὰ τῆς ψυχῆς σου, Εὐθύμει, ὀμματὰ* ὅθεν πάντα ἔλιπες* τὸν σκοτασμόν τῆς κοσμικῆς ματαιότητος*⁵⁸ καὶ τῷ θεῷ πόθῳ* ὅλον τὸν νοῦν σου ἀνέτεινας.

Νόμῳ τοῦ Σωτῆρος πειθαρχῶν* τὸ γειρὸν ἀπεμάκρυνας φρόνημα,* ὅσαι Εὐθύμει,* καὶ οὐρανοῦ ζωῆς τὴν λαμπρότητα* ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ* ἀσκητικῶς ἐθυσάυρησας.

Θεοτοκίον.

Ἐτεκες Θεὸν ὑπερφυῶς* δίχᾳ τροπῆς καὶ φυρμοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ παρθένος ἀφθορος* ὥς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε, διέμεινας* καὶ πρὸς ἀφθαρσίαν* ἡμῶν τό γένος ἀνύφωσας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐφώσας τὸν νοῦν σου πρὸς Θεὸν* αὐτῷ κατηκολούθησας* ἅπαντα κόσμον ἀπαρησάμενος*⁵⁹ καὶ πρὸς ἀγῶνας τοὺς τῆς ἀσκήσεως* ἀπεδύσω, ὅσαι,* ἐν οἷς καταβέβληκας* τὸν ἀόρατον ὄφιν, Εὐθύμει.

Θερμότητι, πάτερ, τῆς ψυχῆς* τὸν Ὀλυμπον κατέλαβες* τῆς Βιθυνίας λιπῶν τὰ γῆϊνα* καὶ πρὸς αἰῶνια ὄρη ὑφώσας* ἅπασαν τὴν ἔφρσιν* ἐκζητῶν, Εὐθύμει,* τοῦ Σωτῆρος τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον.

Ἐπέσχεις ζυγῷ τῷ τοῦ Χριστοῦ* τὸν σὸν αὐχένα, ὅσαι,* καὶ ὥσπερ φόρτον καὶ ἀχθοφόρημα* πάντα τὰ πάθη ψυχῆς καὶ σώματος* νουνεχῶς ἀπέρριψας* καὶ πρὸς ὕψος ἔδραμες* ἀπαθείας, θεόφρον Εὐθύμει.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός,* δεινῶς κυριευθέντα με* ὑπὸ παθῶν τε ψυχῆς καὶ σώματος* τῆς δυναστείας τούτων με λύτρωσαι* καὶ ἰσχύν μοι δώρησαι* τοῦ πατεῖν τοῦ δράκοντος*⁶⁰ τὴν ὄφρυν καὶ τὸ μάταιον φρύαγμα.

Κάθισμα.

⁵⁸ Ρωμ. 8, 20· 4, 17. Πρβλ. 2 Πέ. 2, 18.

⁵⁹ Πρβλ. Μτ. 16, 24· Μκ. 8, 34· Λκ. 9, 23.

⁶⁰ Πρβλ. Λκ. 10, 19.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἀγγέλων τὸν βίον, πάτερ, μιμούμενος* ἀσκητικῶς ἡγωνίσω ἐν τῇ
δυνάμει Χριστοῦ* καὶ ἐπλήσθης φωτισμοῦ τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν* δι' οὗ πυρσεύεις
μοναστῶν* τὰς καρδίας μυστικῶς,* Εὐθύμιε θεοφόρε,* ἀλλὰ μὴ παύση
πρεσβεύων* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ἀπορρήτως κυοφορήσασα* τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν πεσοῦσαν
ὑφώσας* καὶ ἐθέωσας αὐτὴν τῷ θείῳ τόκῳ σου,* παρθενομήτορ Μαρίας,* τῶν
ἀγγέλων χαρμονή* καὶ κόσμου ἡ σωτηρία* διό σε ὑμνολογοῦμεν* οἱ σεσωσμένοι
τῇ κυήσει σου.

Ὤδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ἰθυνας τὸν βίον σου* πρὸς πόρους ἀσκήσεως* καὶ ἐπελάβου νουνεχῶς* τῶν
παλαισμάτων τῶν σεπτῶν,* Εὐθύμιε ὁσιε,* δι' ἐγκρατείας καὶ πάσης στενώσεως*
ἀποκαθαίρων ψυχῆς τὴν κατάστασιν.

Ἀθῶ τὸν περίβλεπτον* σπουδαίως κατέλαβες* καὶ ἡγωνίσω ἐν αὐτῷ*
ὥσπερ ἀσώματος, σοφέ,* νηστείαις καὶ δάκρυσι* καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν καλῶν
ἐπιδόσειςιν* ὡς μιμητὴς τῶν ἀγγέλων, Εὐθύμιε.

Νάμασι τῆς χάριτος,* σοφέ, ἀρδευόμενος* ἀθανασίας τοὺς καρπούς*
καθάπερ φοῖνιξ εὐθαλὴς* πλουσίως ἐξήνεγκας* καὶ διατρέφεις ἡμῶν τὴν διάνοιαν*
τῶν σὲ τιμώντων, Εὐθύμιε ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Δύναμιν παράσχου μοι* καὶ σθένος οὐράνιον* καταπατεῖν τοῦ πονηροῦ* τὰς
πολυτρόπους μηχανὰς* δι' ὧν ἐπεμβαίνειν μοι* ἀποπυρᾶται ὁ σῶναι ὁ δόλιος,*
θεογεννητορ Παρθένε πανάμωμε.

Ὤδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἰλαρὸς μὲν ἐν λόγῳ τοῖς δὲ τρόποις θεόληπτος* ἐνδεικνύμενος χορείαν
φοιτητῶν σου ὠδήγησας* ἀσφαλῶς, Εὐθύμιε σοφέ,* πρὸς τρίβον σωτηρίας* ὡς
ἀρετῆς τύπος ἄριστος.

Διαλάμπων ταῖς ἀκτίσι τῶν ὁσίων σου πράξεων* ἐν στύλῳ, πάτερ, ἔβης οὐρανίῳ φρονήματι* καὶ τῇ ἰσαγγέλῳ σου ζωῇ* τὴν Θεσσαλονικέων* κατακυρσεύεις μητρόπολιν.

Οὐρανόθεν ὡς εἰδὲξω χρησμὸν θεῖον, Εὐθύμιε,* πρωτοκλήτῳ ἀποστόλῳ μονὴν θεῖαν ἀνήγειρας* οἷα φροντιστήριον ψυχῶν* Περιστερῶν τῷ τόπῳ* καθάπερ σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε, ἡ Θεὸν σωματώσασα* σώματός μου τὰς ὀδύνας καὶ τὰ πάθη θεράπευσον* καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἀγνή,* ἐμφύτευσον τὸν φόβον* τοῦ σοῦ υἱοῦ τὸν σωτήριον.

ᾠδὴ στ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλους διαπρέπων κατορθώμασιν,* Εὐθύμιε μακάριε,* ὑποφήτης ἐναρέτου ἀγωγῆς* ἐν τῇ σῇ μονῇ, πάτερ, γενόμενος* παιδαγωγεῖς* σοὺς φοιτητὰς ζηλοῦν τὰ κρείττονα.

Ὁ βίος σου ὡς ἥλιος ἀνέλαμψεν* ἐν τοῖς Βραστάμοις, δσιε* ἐν αὐτοῖς γὰρ ἐσκήνωσας, σοφέ,* ἔργοις τῆς ὁσίας πολιτείας σου* φωταγωγεῖς* τῶν εὐσεβούντων ἅπαν τὸ σύστημα.

Ἰλύος τῶν παθῶν τὸν νοῦν ἐκάθηρας* τῶν πόνων ἐπιδόσεις* καὶ εἰδὲξω τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς* οἷάπερ δοχεῖον καθαρώτατον* πᾶσιν ἡμῖν* παρέχων χάριν, πάτερ, σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κατεύνασον* τῇ σῇ γαλήνῃ, Πάναγνε,* καὶ πρὸς ὄρμον σωτηρίας ἀληθοῦς*⁶¹ ἰθυνόν με, Κόρη, τῇ σῇ χάριτι* ἵνα ὑμνῶ* σὲ ὡς προστάτιν καὶ κυβερνήτιν μου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς τὰ κατορθώματα

⁶¹ Παρβλ. Ἐφ. 4, 14.

ὥσπερ ἄκτινες φαιναὶ πᾶσιν ἐκλάμπουσι
καὶ πρὸς φῶς καθοδηγοῦσι τῆς σωτηρίας.
Ἄλλ' ὡς μέτοχος τῆς θείας ἐπιλάμψεως
τὴν ὁμίχλην τῶν παθῶν θάπτον διάλυσον
τῶν βωόντων σοι· χαίροις, πάτερ Εὐθύμιε.

Ἄγγελος ἐν ἀσκήσει· ἀληθῶς ἀνεδείχθης,· Εὐθύμιε θεράπον Κυρίου·· καὶ
ἀγγελικαῖς σου δωρεαῖς· καταφαιδρύνεις ἡμῶν τὴν διάνοιαν·· διὸ σου τὴν
λαμπρότητα· ἀγάμενοι πιστῶς βοῶμεν·

χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς Γαλατίας
χαῖρε τὸ σκεῦος τῆς ἐγκρατείας
χαῖρε τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνόμιλε
χαῖρε εὐθυμίας τῆς θείας φερώνυμε
χαῖρε ἄστρον φαινότατον τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς
χαῖρε δένδρον τὸ κατάκαρπον χάριτος πνευματικῆς
χαῖρε ὅτι ὁσίας διανώεις τὸν βίον
χαῖρε ὅτι ἐκπλύνεις τῆς καρδίας τὸν ῥύπον
χαῖρε λαμπτήρ ὁσίας ἀσκήσεως
χαῖρε ἄκτις ἁγίας φρονήσεως
χαῖρε Χριστοῦ θεοφόρος θεράπων
χαῖρε φωτὸς οὐρανίου θαύμων·
χαίροις, πάτερ Εὐθύμιε.

Συναξάριον.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Ἄνω τὸν νοῦν· πρὸς Χριστὸν τὸν Κύριον· ἔχων, Εὐθύμιε σοφέ,· ἐπὶ στόλου
ὡς φαινὸς· λύχνος, πάτερ, ἑλαμφας· καὶ φωτὶ τῶν ἔργων σου· Θεσσαλονίκην
ἐλάμπρυνας· τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων· Θεὸν πιστῶς δοξάζουσιν.

Τῶν μοναστῶν· τύποις καὶ διδάγμασι· τὴν σὴν μονὴν πεπλουτηκώς· ὡς
ἀλείπτῃς πρὸς ἀρετὴν,· ὅσιε Εὐθύμιε,· ἐπαξίως εἰληφας· τῶν σῶν καμάτων τὰ
ἑπαθλα· τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων· Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐν ἀσκηταῖς* Ἰλαμφας, Εὐθύμιε,* τῇ ἰσαγγέλῳ σου ζωῇ* καὶ θαυμάτων
τὴν δωρεάν* ἄνωθεν δεξάμενος* πλείστους εὐηργέτησας* τῇ δεδομένη σοι χάριτι*
τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων* Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς* ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι* τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ,* Θεοτόκε
μητὲρ Θεοῦ,* καὶ τὸ πῦρ κατάσβεσον* ὁρόσω τοῦ ἐλέους σου* τὸ τῶν παθῶν ἡμῶν,
ἄχραντε,* ὅπως ἀπαύστως ὑμνῶμεν* τὴν σὴν μεγαλειότητα.

Ὤδὴ η'. Ἐν καμίνῳ.

Γῆν πραέων ᾤκησας, σοφέ,*⁶² πρῶτος γεγεννημένος* καὶ πάθη
ἀπονεκρώσας* ἐγκρατείας τῇ σπουδῇ* κραυγάζων, Εὐθύμιε,* εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν Ὀλύμπῳ, πάτερ, νοητῶς* καὶ Ἀθωνι διαλάμπεις* ἀλλὰ καὶ
Θεσσαλονίκη* τοὺς σοὺς πόνους τοὺς πολλοὺς* κηρύττει κραυγάζουσα* εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥήμασί σου, πάτερ, ἱεροῖς* πειθόμενοι ὁσίως* ὡς παῖδες οἱ φοιτηταί σου*
ἡγωνίζοντο καλῶς* σὺν σοὶ ἀνακράζοντες* εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα* τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀνωτέρα ὤφθης ἀληθῶς,* Παρθένε Θεοτόκε,* ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων*
ὡς τὸν τούτων ποιητὴν* ἀφράστως κηύσασα* διὸ ἱκετεύω σε, Κόρη,* ἀνώτερόν με
δειξόν* τῶν τοῦ παλαμναίου* κακίστων βουλευμάτων.

Ὤδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶμα τὸ σεπτὸν σου, ὅσιε,* μετὰ τὴν σὴν μετάστασιν εἰς οὐράνια* οἱ σοὶ
φοιτηταί* εὐσχημόνως συστειλάντες* μετὰ μύρων καὶ ὕμνων κατέθεντο* ἐν τῇ
Θεσσαλονίκη* ἀνευφημοῦντες σε, Εὐθύμιε.

⁶² Πρβλ. 1 Πέ. 3, 4.

Ἰσχυνας ἐλεῖν τοῦ δράκοντος* ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως θείῳ Πνεύματι*⁶³ πᾶσαν μηχανήν* καὶ οὐρανόθεν ἀπείληφας* τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, Εὐθύμιε,* παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου* δοξολογῶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν.

Μέγας ἐν ἀσκήσει γέγονας* τῇ ταπεινώσει, πάτερ, καλλωπιζόμενος* καὶ ἀγγελικοῖς* ἤδη συνήφθης στρατεύμασιν* ὡς καλῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας* μεθ' ὧν αἰεὶ δουσώπει* ὑπὲρ ἡμῶν Χριστόν, Εὐθύμιε.

Ὅλω τῷ φωτὶ λαμπόμενος* τῆς τρισαυγοῦς ἐλλάμψεως, πάτερ ὅσιε,* λύτρωσαι ἡμᾶς* ταῖς φωτοφόροις πρεσβείαις σου* παθημάτων ἀχλύος, Εὐθύμιε,* καὶ δέξαι μου τὸν ὕμνον* καθάπερ δῶρον εὐπρόσδεκτον.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς τῆς ἀφράστου δόξης σου* τίς ἐξειπεῖν δυνησεται, Κόρη πάναγνε,* σὺ γὰρ ἐν σαρκὶ* ὑπερφυῶς κόσμῳ τέτοκας* τὸν πανύψιστον Λόγον καὶ Κύριον* διὸ καμέ, Παρθέने,* ἀπὸ παθῶν κοπρίας ὕψωσον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῖς σοῖς ἀγῶσιν, ὅσιε,* τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα* τῆς τῶν παθῶν συγχύσειως* ἐκκαθάρας ἐπλήσθης* τῆς θεϊκῆς ἐπιπνοίας* καὶ φωστήρ μοναζόντων* καὶ ἐναρέτων πράξεων* ὑποφῆτης ἐδείχθης καὶ ὁδηγός* ὁδηγῶν, Εὐθύμιε θεοφόρε,* πρὸς ἀρετῶν τελείωσιν* τοὺς πιστῶς προσιόντας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως* καὶ Θεὸν καὶ δεσπότην* σωματικῶς κυήσασα,* Θεοτόκε Παρθέने,* φθορᾶς ἐρρύσω τὸν κόσμον* τῷ ἀφθόρῳ σου τόκῳ* διὸ καμέ ἀπάλλαξον* λογισμῶν ἀκαθάρτων φθοροποιῶν* καὶ τῷ θείῳ φόβῳ τείχισον, Κόρη,* τὸν νοῦν μου ὡς ἄν, Δέσποινα,* ζωῆς κρείττονος τύχῳ.⁶⁴

Εἰς τοὺς αἰνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

⁶³ Πρβλ. Ἰω. 5, 5· 12, 9.

⁶⁴ Πρβλ. Ἑβρ. 7, 19· Ἐφ. 11, 40.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὸν πόθον, πάτερ, δεξάμενος* τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα* ἀπεστράφης ἡδέα* καὶ ἄρας τὸν σταυρόν σου ἀσκητικῶς*⁶⁵ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας* ὃν ἐκδυσώπει, Εὐθύμιε, ἐκτενῶς* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἐν Ὀλύμπῳ ἐκλάμπεις καὶ ἐν τῷ Ἀθῶνι* καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ* τῇ ὁσίᾳ ζωῇ σου* καὶ πάντας καταυγάζεις θείῳ φωτί* τῶν καμάτων σου, ὅσιε. * Ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν* τῷ Χριστῷ, πάτερ Εὐθύμιε.

Ἐξ' οὐρανοῦ δεδεγμένος θείαν ὁμφὴν ἀληθῶς* Περιστερῶν τῷ τόπῳ* θείᾳ νεύσει ἐγείρεις* μονὴν τῷ πρωτοκλήτῳ τῶν μαθητῶν, * θεοφόρε Εὐθύμιε, * καὶ γυμναστήριον ταύτην ἀσκητικῆς* πολιτείας, πάτερ, ἰδειξας.

Τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσας, πάτερ Εὐθύμιε, * τῆς οὐρανοῦ δόξης* κληρονόμος ἐδείχθης* καὶ νῦν τῶν ὑπὲρ λόγον θεωριῶν* ἀπολαύων μνημόνευε* τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν* καὶ ὑμνοῦντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, * τῆς ἀρετῆς ἐργάτης γενόμενος* ὡς ξένος καὶ πάροικος*⁶⁶ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω* ἀσκητικοῖς καμάτοις* τὰ γὰρ ἄνω ποθῶν καὶ ζητῶν* οὐδόλως ἐνάρκησας* ἐν τοῖς τῆς ἐγκρατείας πόνοις* ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι* τοῖς πρόσω ἐπεκτεινόμενος* τὸ βραβεῖον κατείληφας τῆς ἄνω κλήσεως* τῆς σῆς ἐφέσεως εὐρῶν τὴν πλήρωσιν* καὶ νῦν ἀγγέλοις συνῶν, * θεοφόρε Εὐθύμιε, * σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε* ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

⁶⁵ Mt. 10, 38· 16, 24· Mk. 8, 34· 10, 21· Lk. 9, 23.

⁶⁶ Γλν 23, 4· Ψ 118, 19· 38, 12.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολον καὶ εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Σάββα.
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

"Ἀσκησιν ὅσιν διαδραμῶν" ὡς λύχνος ἐκλάμπεις" ἀρετῶν σου πᾶσι τὸ
φῶς, * Εὐθύμει πάτερ, * ἀγγέλων συμπολίτα" καὶ πάντων τῶν ὁσίων" θεῖον
ἀγλᾶγμα.

Δίστιχον.

Χάριν, ὦ Εὐθύμει, δίδου μοι θείαν
Γερασίμῳ πλέξαντι τοῦςδε σοι ὕμνους.